GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 57.

w Szrodę dnia 16. Lipca Roku 1800.

z Poznania d. 14. Lipca.

Dnia 29. Czerwca miasto tuteysze doczekało się rzadko zdarzaiącey się epoki. W kościele katedralnym przy zaczęciu się kapituły generalney w sam dzień Śś. Apostołow Piotra i Pawła, JW. de Mathy Biskup Thanazyeński Suffragan Poznański dożywszy szczęśliwie 74go roku wieku swego, oraz 51go roku installacyi swoiey na tuteyszą Kanonią Katedralną, w przytomności JW. Raczyńskiego Biskupa i Pasterza naszego, umyślnie na to przybyłych JJ. WW. Biskupow Chełmińskiego i Warszawskiego; i innych niezliczonych na ten akt zaproszonych znacznych gości, Prałatow, Kanonikow rozmaitych katedr i rożnego w wielkiey liczbie zgromadzonego Duchowieństwa tak Swieckiego iako też Zakonnego obchodził swoie Primicye; intonowawszy wprzod Veni Creator, śpiewał Mszą Wielką nayuroczystszym Biskupim obrządkiem. W. Jmci Xiądz Gołecki tuteyszy kanonik katedralny miał stosowne do tey uroczystości w kształtnym układzie Kazanie, po zakończonym nabożeństwie według zwyczaiu tey ceremonii J. W. Solennizant niezliczonemu na ten akt zewsząd zgromadzonemu ludowi aż do godziny drugiey po obiedzie głowy ściskał, i swoie Biskupie udzielał błogosławieństwo.

Nayiaśnieyszy Król nasz maiąc wzgląd na biegłość i umieiętność prawa, pilność, oraz dobre postępki Urodzonego Stanisława Kurowskiego młodszego, raczył mianować go Komissarzem Sprawiedliwości w Departamencie Regencyi tuteyszey i rozkazał udzielić mu stosowny do tego urzędu patent Krolewski.

z Paryża d. 1. Lipca.

Kuryer przybyły z Włoch zapewnia, iż opuścił Konsula Buonaparte na gorze Cenis, i że konsul wkrotce tu iest spodziewany. Wytoczono więc na wielu mieyscach armaty, końcem witania go pod czas iego przybycia.

Do Genui zawinął z Liworno turecki poseł. Opowiedział on admirałowi Keith zdarzenia w Egypcie i smutny stan Wielkiego Wezyra, który się znayduie na ſgiey stronie pustyniow.

Generał Suchet zawarł z generałem austryackim Hohenzollern ugodę, na mocy którey miasto Genua oddane bydź miało dnia 24. Czerwca woyskom francuzkim. Anglicy usiłowali namowić rozmaitych oficyerow i mieszkańcow genueńskich, aby się sprzeciwili kapitulacyi, rozdawali pełnemi garściami złoto, lecz przekonali się o swey słabości. Poseł hiszpański widząc wszystkie te poruszenia opuścił Genuę i udał się do Francuzkiego obozu w Cornegliano, gdzie całą noc przepędził. Kommendant austryacki Hohenzollern musiał wysłać 2 bataliony dla przeszkodzenia Anglikom, aby niezabierali amunicyi i artyleryi z Genui. Generał Massena przysłał ministrowi woiennemu 14 chorągwiow, które w dawnieyszych potyczkach zabrał oraz doniosł, iż te chorągwie są dowodem waleczności i przywiązania mężney armii, która przez swoie usiłowania

przysposobiła oſtatnie zdarzenia do uwolnienia Włoch.

Dziſieyszy monitor zawiera w sobie ważny raport generała Moreau do konsuła Buonaparte datowany dnia 22. Czerwca w Dillingen treści naſtępuiącey:

Obywatelu Konsulu!

„Przymuſiliśmy nakoniec generała Kray do opuszczenia fortecy Ulm, która była podporą iego. Decyduiący ſkutek daie nam dwoiaką korzyść, to ieſt: iż ledwo loſu Niemiec nie udecydowaliśmy, i że zemściliśmy ſię za klęſkę ponieſioną przez Francuzow w początku wieku ninieyszego, to ieſt: za batalią pod Hochstädt, w którey roku 1704 Anglicy i Auſtryacy Bawarczykow i Francuzow zwyciężyli, i 12,000 ludzi w niewolą zabrali. Spodziewam ſię, iż odnieſione przez nas zwycięztwo mieć będzie nieiaki wpływ do negocyacyow, które pociągną za sobą WaćPana zwycięztwa w Włoszech. Gdy widziałem, iż armia auſtryacka niechciała ſię ruszyć z obozu pod Ulm, przeto poſtanowiłem przeprawić ſię przez Dunay po niżey Ulm, odciąć nieprzyiaciela od iego magazynow w Donauwerth i Ratisbonie oraz przymuſić go albo do retyrady albo do batalii. To poruszenie było nader trudnym i niebeśpiecznem, ponieważ nie mieliśmy żadnych pontonow, a wszyſtkie moſty zoſtały zburzone przez nieprzyiaciela. Z tym wszyſtkim przeprawiliśmy ſię przez Dunay. Znieśliśmy prawie do szczętu nieprzyiaciela pod Donauwerth. Naykrwawsze zdarzenia zapadły pod Hochstädt. Nieprzyiaciel utracił tam oprocz zabitych i ranionych bliſko 5000 niewolnikow, 20 armat, 5 chorągwiow i 300 wozow zboża. Generał Lecourbe dał dowody nadzwyczayney śmiałości i talentow." . . .

(podp.) Moreau.

Zwłoki generała Desaix złożone będą w klasztorze na wielkiey gorze Ś. Bernarda, i wyſtawiony tam będzie dla niego nadgrobek. Nazwiſka połbrygardow, regimentow kawaleryi i artyleryi, generałow, i szefow brygardy, ktorzy przez gorę te przeprawili ſię, wyryte będą na tablicy marmurowy wyſtawioney na przeciw temu monumentowi.

Buonaparte przywrocił ſławną akademią w Pawii, ktorą Auſtryacy byli znieśli. Wyznaczył po 3000 frankow pensyi dla każdego profeſſora oprocz wolnego mieszkania.

Pan Labrador, miniſter hiszpańſki przy dworze papieſkim wyiechał tu ztąd wczoray do Rzymu iako na mieysce swego przeznaczenia.

Wiadomość o zwycięztwie odnieſionem pod Marengo uczyniła w całey Francyi wielką radość. Gdy do Chartres wiadomość ta przyszła, pewien obywatel nadał swemu synowi nazwiſko Marengo, ktory ſię właśnie w tym momencie był urodził.

Onegday obchodzono w Świątnicy zwycięztwa uroczyſtość poświęconą honorowi filozofa Rousseau.

Kuryer który dziś wieczorem przybył z Włoch powiada, iż wszyſtko ieſt spokoyne w Włoszech, i że odebraliśmy wszyſtkie fortece, ktore nam miały bydź oddane.

Pierwszy Konsul przypatrował ſię pierwszey kolumnie auſtryackiey maszeruiącey do Mantui. Żadna armia francuzka nie potrafi okazać więcey szacunku i więcey entuzyazmu ku pierwszemu Konsułowi, iak ci woiownicy nieprzyiacielscy.

Podług donieſień z Wiednia, niektóre osoby tamteysze mniemaią, iż generał Mełas oddany będzie do sądu woiennego z przyczyny iego nieprzezorności godney kary; inni zaś zapewniaią, iż te nieszczęśliwe zdarzenia przypisać należy Anglikom, ponieważ grozili, iż nie doſtarczą żywności armii trzymaiącey Genuę w obleżeniu, ieżeliby Auſtryacy opuścili plan wkroczenia do Prowancyi.

z Strażburga d. 24. Czerwca.

Dziſieysze liſty przybyłe z armii rezer-

wowey donoszą nam tę pewną wiadomość, iż Buonaparte po batalii pod Alesandryą, oraz po kapitulacyi zawartey z Melasem dworowi Wiedeńskiemu nowe podał propozycye pokoiu, którego zasadą bydź ma pokoy zawarty w Campo-Formio z niektoremi odmianami. Zapewniaią, iż Melas sam pisał do Cesarza, popieraiąc mocno też propozycye pokoiu.

z Bruxelii d. 28. Czerwca.

Wczoray rano przybył kuryer z Paryża do generała Augereau. Głoszą, iż depesze iego wielkiey są wagi. Położenie woysk francuzkich na granicach holenderskich, zwłaszcza w momencie poruszeń woysk pruskich, których cel nie iest wiadomy, daie tu przyczynę do rozmaitych domysłow.

z Medyolanu d. 17. Czerwca.

Pierwszy Konsul Buonaparte przybył tu wczoray wieczorem.

Dnia 12. garnizon Mantuański uczynił wycieczkę. 4000 Kawaleryi podstąpiło aż pod Kremonę, atakuiąc w mieście półbrygardę generała Lorge, która przymusiła nieprzyiacioł do cofnienia się.

z Medyolanu d. 24. Czerwca.

Dnia 20. wymaszerował garnizon austryacki z tuteyszey cytadelli. Pierwszy Konsul uwolnił blisko 500 oficyerow austryackich zabranych w niewolą pod czas batalii pod Montebello i Marengo. Zatrzymano tylko generała Zach, ponieważ dla Austryi nadto wielką iest stratą, gdy ten mężny oficyer nie będzie czynnym. Zabranie iego w niewolą iest bardzo chlubnym dla niego, ponieważ iest skutkiem iego osobistey odwagi, przez którą chciał udecydować zwycięztwo.

Pod czas wymaszerowania Austryakow z cytadelli przeszło wiele Emigrantow na stronę Francuzow, i prawie wszyscy Gallicyanie zabrani w niewolą przyięli służbę w legii cudzoziemskiey zostaiącey na żołdzie cysalpińskiey Rzpltey. Generał Massena przybył tu z swemi woyskami, i mianowany iest naczelnikiem całey armii włoskiey. Pierwszy Konsul i Berthier maią powrocić za kilka dni do Francyi.

z Bazylei d. 28. Czerw.

Za kilka dni maią wyiść z druku tymczasowe warunki pokoiu, które na propozycyą konsuła Buonaparte w Wiedniu przyięte zostały. Kuryer przywiozł z Wiednia do Włoch nie tylko potwierdzenie zawieszenia broni zawartego pod Alessandryą i podpisanego własną ręką Cesarza, lecz także i przyięcie zasadow pokoiu podanych przez konsula Buonaparte. Wyiazd Hrabiego Cobenzl przydaie tey wiadomości ieszcze więcey podobieństwa. Pokoy zawarty w Campo-Formio ma bydź fundamentem ninieyszey zgody, w którey iednak zachodzą niektóre ważne odmiany.

Od brzegow Renu
d. 29. Czerwca.

Mowią, iż w Helwecyi odkryto spisek nieprzyiacioł tey Rzeczypospolitey; autorowie i stronnicy iego zostaią teraz pod czuynością rządu, i popieczętowano ich papiery.

Austryacy nie okazuią się iuż w okolicy Schafhausen i Donauschingen.

Większa część legii cudzoziemskiey nowo umundorowaney przechodziła dnia 27. przez Strazburg, maszeruiąc ku niższemu Renowi.

z głowney kwatery armii reńskiey
w Eichstädt d. 21. Czerw.

Przeprawa przez Dunay iest zdarzeniem, które pociągnie za sobą nayważnieysze skutki. Dla niedostatku pontonow generał Lecourbe zgromadził kompanią żołnierzy umieiących pływać. Na Dunaiu znaleziono iedyny tylko statek dla przewiezienia karabinow i patrontaszow tey kompanii, o 6. godzinie uzbroiła się cała i stała iuż na lewym brzegu Dunaiu. Rzuciła się na nieprzyiacielskie armaty, z których do niey strzelano, i opanowała ie z taką prędkością i ręcznością, iż ią ledwo poiąć można. W tym samym

momencie przeprawiła się dywizya generała Gudyn przez chwieiący się most pod Greinheim, a nie długo potym dywizya generała Montrichard przez słaby most pod Blindheim. Karabinierowie i Kyrysyerowie wycięli wszystko w pień, co im się tylko opierało. Co ubiegło przed śmiercią nie uniknęło niewoli. Generał Lecourbe był wszędzie przytomnym. W iednym momencie porażono austryacką kawaleryą, i zapewniono zwycięstwo. Wypadek tego dnia ważnego przyniosł nam 5000 niewolnikow, 5 chorągwiow, 15 armat i 3 do 400 koni. Generał Lecourbe był kilka razy w wielkim niebespieczeństwie śmierci. Regimenta Xiążęcia Würtemberga, kontyngensa Rzeszy i regiment piechoty Wengheima został do szczętu zniszczony. Takowym sposobem generał Lecourbe zemścił się za klęskę, którą nasi przodkowie w roku 1704 pod Höchstädt ponieśli. Chorągwie zabrane w ten czas Francuzom, zawieszone były w kościele Höchstädtskim. Przeprawa naszego prawego skrzydła przez Dunay, nie miała innego celu, iak przymusić generała Kray, do opuszczenia swego stanowiska pod Ulm.

z Eichstädt d. 30. Czerwca.

Generał Kray nie stoi pod Ingolstadtem, lecz cofnął się wczoray z pośpiechem częścią do wyższego Palatynatu, częścią do Ratyzbony, aby nie bydź odciętym przez Francuzow, i ocalić wielkie magazyny znayduiące się w Palatynacie wyższym.

z Augszburga d. 27. Czerwca.

Generał Kray doniosł dnia 25. generałowi Moreau o zawieszeniu broni w Włoszech. Z powodu tego traktowano słownie i na piśmie między obydwiema generałami. Pierwsze negocyacye były w wsi Unterrimlingen w okolicach Nördlingen; lecz rozumiemy, iż generał Moreau nie zezwoli na zawieszenie broni w Niemczech tak długo, dopoki dwor cesarski nie potwierdzi zawieszenia broni zawartego w Włoszech. Nocy następuiącey generał Kray opuścił okolicę Nordlingen, cofnąwszy się daley przez Hrabstwo Pappenheim.

Dnia 28. Czerwca.

Potwierdza się, iż generał Moreau miał konferencyą z generałem Kray w wsi Unterrimlingen, która trwała przez 2 godziny. Wypadek iey nie iest nam ieszcze wiadomy, zdaie się iednak, iż iest dobrą wieszczbą pokoiu.

Generał Moreau, który tu ztąd był wyiechał i znowu powrocił, otrzymał dziś i wczoray wielu kuryerow z depeszami, które z wielkim czytał ukontentowaniem. Generał Lecourbe miał dziś konferencyą z naczelnikiem i powrocił do swoiey głowney kwatery w Friedbergu. 15 do 18000 Francuzow przeprawiło się wczoray pod Donauwerth, i udali się do Neuburga. Większa część armii francuzkiey znayduie się teraz w Bawaryi.

W tym momencie mowią, iż Cesarz nie potwierdził zawieszenia broni zawartego w Włoszech.

z Indolstadtu d. 28. Czerwca.

Potyczka, która wczoray w okolicach Neuburga zapadła, była bardzo uporczywa i krwawa. Francuzi byli w boru Burgwald, wytrzymywali długo atak Austryakow, i przymuszeni zostali nakoniec opuścić ten bor; lecz o godzinie 10 wieczorem otrzymali posiłki, odzyskali utracone mieysca, i weszli dziś do Neuburga.

z Hanau d. 30. Czerw.

Paryzkie urzędowe doniesienia zawieraią w sobie poiedyncze dodatki do ostatniey decyduiącey batalii pod Marengo w Włoszech, które są raczey bardziey anegdotami, niż istotnemi ułomkami raportow. Nayważnieyszym wyiątkiem ich iest to, iż monitor umieścił drugi raz kapitulacyą zawartą między generałami Melas i Berthier, i przyłączył do niey niektóre odmiany, między któremi znayduie się także następuiąca:

„podczas zawieszenia broni żadna armia niemoże wysyłać woyſk swoich do Niemiec."

Nakoniec mowią dzienniki francuzkie o ważności i mocy tey batalii, nazywaiąc ią naykrwawszą. W tyle tey okropney walki widzą piękną perspektywę, którą cierpiąca ludzkość także częſto widziała, i do którey częſto ręce wyciągała; lecz ten piękny widok niknął zawsze iak cień przed nią właśnie wtym momencie, gdy go uściſkać chciała.

Z tym wszyſtkim zdaie ſię iednakowoż, iż zdarzenia włoſkie maią wpływ do woyny toczącey ſię w Niemczech; ponieważ Szwabſkie donieſienia mowią także o zawieszeniu broni, o które obydwie armie w Niemczech traktuią.

z Ratyzbony d. 30. Czerwca.

Armia francuzka nie przeſtaie poſtępować naprzod. Zdaie ſię, że kolumna która wkroczyła do Bawaryi chce obrocić ſię ku Dunaiowi, maszeruiąc po nad rzeką Illerem. Francuzi weszli dnia 24. do ſtolicy Bawarſkiey Munich.

Armia auſtryacka opuściła swoie ſtanowiſko w okolicy Ingolstadtu; głowna kwatera iey przenieſiona ieſt do Reichburga. Wnosząc po poruszeniach woyſk auſtryackich zdaie ſię, iż większa część ich pomaszeruie do Landshut.

Seym tuteyszy wyſłał dziś Pana Eupen, konsyliarza legacyi duńſkiey w charakterze deputowanego do głowney kwatery generała Kray i generała Moreau, końcem wyrobienia przez negocyacyą neutralności dla Seymu Rzeszy niemieckiey.

z Ratyzbony d. 4. Lipca.

Słychać, iż Francuzi ciągną z wielką potęgą do rzeki Inn. Generał Kray idzie za tym poruszeniem; i miał swoią głowną kwaterę dnia 2. t. m. w Passawie. Francuzi wkroczyli do Munich bez przeszkody, ponieważ woyſka bawarſkie cofnęły ſię dobrowolnie.

z Würzburga d. 2. Lipca.

Wczoray rano przechodziły tu bagaże bawarſkie z iedną dywizyą kawaleryi bawarſkiey, która od armii głowney odciętą ieſt. Zabrano podobno znaczny cug bagażow. Tego samego losu doznała kaſſa bawarſka i kaſſa generała Starray. Sztafeta donoſi w tym momencie, iż Francuzi wkroczyli do Blaufelden, co powiększa coraz bardziey obawę. Z naszych odległeyszych okolic uciekaią tu wszyscy z naylepszemi rzeczami przed przybliżaiącemi ſię Francuzami.

z Nürnberga d. 4. Lipca.

Angielſki poseł Wickham przybył tu z Ratyzbony. Nieuſtaie tu przechod małych dywizyow auſtryackich i bagażow, co wszyſtko do Amberga ściąga ſię. Onegday wkroczyło 600 Francuzow do Eichstädt.

z Niemiec d. 4. Lipca.

Dnia 27. ſtoczono pod Ingolstadtem potyczkę niepomyślną na ſtronę woyſk auſtryackich. Jey ſkutkiem była dalsza retyrada armii auſtryackiey.

z Austryi d. 28. Czerwca.

Kuryer, który tu dnia 25. przywiozł nieszczęśliwe wiadomości z Włoch, opatrzony był paszportem generała Melas i generała Berthier. Po zakończeniu rady woienney odprawioney dnia 26, wyſłano 1 kuryera do generała Melas, a 2giego do głowney kwatery francuzkiey. Ztąd wnoſiemy sobie, iż przedłużone zoſtało zawieszenie broni i rozpoczęto negocyacye pokoiu, na którego zasadę Buonaparte podał traktat zawarty w Campo Formio.

W Friaulu Francuzcy niewolnicy ułożyli śpisek z niektóremi Jakubinami przeciw tamteyszemu ſłabemu garnizonowi auſtryackiemu, chcąc uderzyć na garnizon Cesarſki, a potym udać ſię do granic tyrolſkich i złączyć ſię z Francuzami. Zamach ten wydał ſię iednak, i aresztowano sprawcow iego.

z Wiednia d. 5. Lipca.
(Zdarzenia woienne.)

Generał Kray donoſi z Neuburga pod dniem 26. Czerwca, iż nieprzyiaciel przypuścił tam żwawy attak, lecz odpartym zoſtał z ſtratą, między iego ranionemi znayduie ſię generał Despagne. Naywiększa ſtrata naſza przy tey okoliczności ſkładała ſię z 200 ranionych. Gdy armia ſobie wypoczęła pod Neuburgiem, pomaszerował generał Kray do Ingolstadtu. Że zaś generał Meerfeld atakowany od przewyższaiącey liczby nieprzyiacioł odpartym zoſtał aż do Munich, przeto generał Kray odmienił znowu ſtanowiſko armii pod Ingolstadtem i zaprowadził ią do okolicy Landshutu.

Jedna dywizya woyſk nieprzyiacielſkich wkroczyła dnia 29. do Munich. Elektor wyiechał z ſwey ſtolicy do Landshut, dla złączenia tam reszty woyſk z dywizyami walczącemi iuż z nieprzyiacielem.

z Brynny d. 5. Lipca.

Stoſownie do donieſień z Semlina datowanych dnia 23. p. m. przybywa tam od nieiakiego czasu nadzwyczay wiele sztafet z Konstantynopola, które natychmiaſt przesyłaią daley do Wiednia. Z tego wnoszą ſobie, iż w ſtolicy Państwa Ottomańſkiego muſiały naſtąpić iakowe osobliwe zdarzenia. Mowią powszechnie, iż poseł cesarſko-rzymſki ma opuścić wkrotce Konstantynopol, za którym poydą także wszyscy Moſkale znayduiący ſię w Konstantynopolu i w Państwie Tureckim.

Pogłoſka ta, za którey prawdę lub nieprawdę ieszcze nie możemy zaręczyć, ſtała ſię przyczyną drugiey pogłoſki, iak ſię to w takowych przypadkach zawsze dziać zwykło, podług którey Basza Janiny miał doſtać rozkaz, aby Moſkalow z swey oddalił prowincyi.

Między cesarſkiemi Dalmatami i Turkami graniczącemi zdarzaią ſię od nieiakiego czasu wielorakie napaści, przy którey okoliczności częſto do krwawych przychodzi zdarzeń.

Powiadaią, iż moſkiewſki admirał Uszakof znayduiący ſię ieszcze z całą ſlotą moſkiewſką w Korfu, miał doſtać rozkaz, aby powrocił do Roſſyi.

z Konstantynopola d. 26. Maia.

Także w Smirnie wiadomość o rozpoczęciu ſię woyny w Egypcie wzbudziła naykrwawsze zdarzenia, pod czas których wiele Chrześcian i Grekow zamordowano oraz raniono. Z wielką trudnością udało ſię Karze Osmanowi Oglu przytłumić bunt.

Liczba buntownikow w Europeyſkiey Turcyi ieſt nader wielka; liczą ich iuż do 30,000 ludzi, ſtoią oni iuż teraz pod Varnai.

Rozmaite Wiadomości.

Podług gazety Peterzburgſkiey Imperator Roſſyiſki oddalił z ſłużby woienney generała Hrabiego Viomennil (Emigranta) i generała Gudowicza.

Gdy deputacya miaſta Augszpurga oddawała dnia 27. wizytę generałowi Moreau, rzekł oſtatni do niey naſtępuiące słowa: „Mości Panowie mieć będziemy pokoy."

Donoszą z Bruxelii, iż zamiana moſkiewſkich niewolnikow, która zdawała ſię bydź zupełnie zapomnianą, przychodzi teraz do ſkutku.

W Zachodniey Anglii żyie pewien bogaty obywatel, który iuż od kilku lat żadnego nie wymowił ſłowa, dobrał ſobie także wszyſtkich ſług niemych, a iego gospodarſtwem zarządza kamerdyner, który z nim przez pismo rozmawia ſię o wszyſtkim. Od płci żeńſkiey czuie osobliwszą odrazę z przyczyny zapewne iey wielomowności albo z przyczyny miłości nieszczęśliwey, która ſię miała ſtać przyczyną iego oddalenia ſię od ludzkiego społeczeńſtwa. Nie czyni on nikomu żadney przykrości, żyie bez pokarmow mięsnych i mocnych napoiow; zatrudnia ſię himią, muzyką i ſpacerem po nad brzegami morſkiemi.

Obwieszczenie.

Ponieważ Nayiaśnieyszy Krol Jmć Pruſki Pan nasz naymiłościwszy przez obwieszczenie dnia 12. Stycznia r. t. wydane, zakazał wprowadzanie do wszyſtkich prowincyi z tey ſtrony rzeki Wezer sytuowanych, na własną potrzebę wszelkich zagranicznych koronek i zagranicznych towarow iedwabnych, poł iedwabnych i bawełnianych, wyiąwszy niektore w §. 1 tego obwieszczenia wyrażone towary, ten zaś zakaz ſkutku zamierzonego mieć nie może, kiedy takie towary, wolno będzie wprowadzać na iarmarki do Frankfurtu nad Odrą i tam one przedawać, owszem sprawiedliwie ſię obawiać należy, iż z towarow mniemanie tam do wyprowadzenia za granicę kupowanych, wiele ſię w kraiu zoſtawilo i pokryiomo przedawane będzie; przeto poſtanowił z oycowſkiey swoiey ſtarobliwości o dobro kraiu i dla zabezpieczenia kraiowym fabrykom odbytu nie pozwalać daley na wprowadzenie takowych towarow do kraiowey konsumpcyi zakazanych na iarmarki Frankfurtſkie i na kupczenie onemi. Stanowi ſię więc w tem co naſtępuie:

§. 1. Z towarow zagranicznych iedwabnych, poł-iedwabnych i bawełnianych do wprowadzenia tak iak i zagraniczne koronki obwieszczeniem dnia 12. Stycznia r. t. wpowszechności zakazanych, excypuią ſię tymczasowie naſtępuiące towary:

A. Dla wszyſtkich prowincyi z tey ſtrony rzeki Wezer sytuowanych

1) Zagraniczne krepy

2) Zagraniczne przednie gładkie i wyszywane białe bawełniane materye, ktorych łokieć kwadratowy tylko łot albo mniey waży, i ktorych łokieć nayinniey talarow dwa szacowany bydź muſi.

3) Zagraniczne przednie białe haftowane bawełniane materye, wartości łokcia iednego po talarow trzy i więcey, ktorych łokieć kwadratowy waży tylko $1\frac{3}{4}$ łota lub mniey.

4) Tak nazwane koronki Pomorſkie tkane a to wszyſtkie te towary za opłatą podatku teraz od nich opłaconego.

B. Dla Pruſſ Połudnowych Nowo-Wschodnich i dla Nowego Szląſka.

Towary iedwabne:

1) Zagraniczne kitaykowe wſtąszki.

2) Zagraniczne aksamitne wſtąszki i takież borty.

3) Wąſkie letkie wſtąszki morowe.

Towary bawełniane:

1) Czarne zagraniczne manszeſtery i welwerety.

2) Zagraniczne ponczochy, szlafmice i rękawiczki a to wszyſtkie te sub B. excypowane towary za opłatą podatku konsumpcyinego po dwadzieścia od ſta od wartości tych towarow i pietnaſtey części z ogułu cła i akcydensu.

§. 2. Od bliſko nadchodzącego iarmarku na S. Małgorzatę zakazane bydź ma wprowadzanie wszelkich zagranicznych wiązanych koronek, zagranicznych towarow iedwabnych i poł-iedwabnych łącząc w to i zwyczayne gazy iako też ponczochy iedwabne i poł iedwabne, rękawiczki i wſtąszki, tudzież wszelkich zagranicznych towarow bawełnianych, ktore na konsumpcyą we wszyſtkich prowincyach JK. Mci i zupełnie zakazane są, także na iarmarki Frankfurtſkie zakazany bydź więc ma i handel onemi zupełnie w tym sposobie iako iuż względem zagranicznych axamitow i galonow naſtąpiło. Wolno zatem tylko będzie towary w §. 1 wyrażone iako excypowane i do potrzeby w kraiu albo w powszechności albo dla niektorych prowincyi tymczasowie ieszcze pozwolone wprowadzać i temi towarami za granicę i do tych prowincyi kraiowych, w ktorych zakazane nie są handel na iarmarkach w Frankfurcie nad Odrą utrzymywać, do czego ſię publiczności kraiowey i zagraniczney iak nayściſley ſtosować należy, wszyſtkim też zwierzchnościom akcyzy, szczegulniey zaś Dyrekcyi akcyzy iarmarkowey i urzędowi akcyzy Frankfurtſkiemu zaleca ſię ninieyszem obwieszczeniem pilne doglądanie tego, żeby ninieyszemu poſtanowieniu iak doſkonaley zadosyć ſię ſtało. Dan w Berlinie dnia 26 Czerwca roku 1800.

Za nayłaſkawszym specyalnym rozkazem Jego Krolewſkiey Mości.

Avertiſſement. Gdyż Krolewſka Pruſſ-Południowych Woienna i Ekonomiczna Kamera w Poznaniu resolwowała, do Ekonomicznego urzędu krolewſkiego należącą farbiernią tamże, z przyległemi budynkami i gruntami naywięcey ceniącemu za złożyć mianą dzierzawną summę i rocznie zapłacić miany kanon dwadzieścia pięć reis talerow w erpacht wypuścić albo też farbiernię naywięcey ceniącemu zaprzedać nie żądaiąc kanonu; przeto terminy licitacyine na dzień 30. Sierpnia i 15. Września tego roku wyznaczaią ſię i publiczności ſię ninieyszym donoszą. Maiący chęć dzierzawienia lub kupienia znaydować ſię maią w wspomnionych dniach o godzinie 9. z rana przed sądem zadwornym w Krotoszynie, ich ceny do protokułu podać, i bliższych w tey mierze warunkow od wspomnionego sądowego urzędu dowiedzieć ſię. W Krotoszynie dnia 7. Julii roku 1800.

Krolewſki Pruſſ-Połud. Zadworny sąd.

Do sprzedania. Grunt do konkursowey maſſy Gregorego należący i tu za bramą Pyzdrſką czyli

Warszawską sub Nro 238 leżący, na ktorym się dom mieszkalny, nowe stayniе, i ogrod drzewkami zasadzony znayduie, i ogołem na 1650 talerow 17 dobr. groszy sądownie otaxowany iest, ad mandatum Nayiaśnieyszey Regencyi Poznańskiey pod publiczną subhastacyą wzięty bydź ma. Gdyśmy do licitacyi terminow na 13. Czerwca, na 11. Lipca i na 15. Sierpnia, z ktorych ostatni peremtorius naznaczyli, tak tym samym wszystkich do posiadania, i okupienia onegoż zdatnych, i ochotę maiących cytuiemy, aby w tych terminach wspomnionych do zwyczaynego mieysca sądowego przybyli, cenę swoią oddawali, z oczekiwaniem, że po przod nastąpioney approbacyi Nayiaśnieyszey Regencyi ten wyżey wspomniony grunt więcey daiącemu oddany będzie; na poźniey zaś przychodzace ceny uważono nie będzie. Wiadomo się też tym samym czyni, że okupiciel pieniędzy kupna zaraz po nastąpionych adjudikatoryach ad depositorium Nayiaśnieyszey Regencyi Poznańskiey do konkursowey massy Gregorego złożyć powinien, i że wolno ten grunt każdego czasu oglądać, o taxie zaś w naszey registraturze dowiedzieć się można. W Gnieźnie dnia 1. Marca roku 1800.

Burmistrz i sąd.

Citatio Creditorum. Jego Krolewskiey Mości Regencya Południowo-Pruska w Poznaniu zapozywa wszystkich do substancyi po niegdy Urodz. Franciszku Krzyckim Landracie pozostałey, względem ktorey na żądanie sukcessorow tegoż sukcessyiny likwidacyi process rozpoczęty został, pretensye iakiekolwiek prawne mieć mniemaiących ninieyszém pismem, aby rachuiąc od dnia dzisieyszego, w przeciągu 3 miesięcy, a naydaley na terminie likwidacyi zawitym, dnia 14. Października r. b. o godzinie 9. zrana, przed deputowanym assessorem regencyinym Einbeck wyznaczonym, na Regencyi tuteyszey osobiście, lub przez pełnomocnikow dostatecznych stawili się, pretensye swoie likwidowali, i rzetelność onych okazali, oraz tym końcem wszelkie w ręku ich zostaiące dokumenta, i papiery, na ktorych się też pretensye wspieraią, z sobą na mieysce zabrali, i potem w przypadku nieułożenia się w dobroci, wyroku prawnego oczekiwali, zaś omieszkawszy stanąć na terminie, spodziewali się, iż za utracaiących wszelkie swoie iakiekolwiek prawa pierwszeństwa poczytani, i z pretensyami swoiemi tylko do tego, coby po zaspokoieniu melduiących się wierzycieiow z massy wreście pozostać miało, odesłanemi zostaną. — Z resztą takowym wierzycielom, ktorzyby dla zbytniey odległości mieysca, lub innych prawnych przyczyn osobiście stanąć niemogli zalecaią się na mandataryuszow, Justycyi kommissarze Wolff i Früson, aby się do ktoregokolwiek z tychże udali, i onegoż informacyą i plenipotencyą opatrzyli. Dan w Poznaniu dnia 21. Kwietnia roku 1800.

Uwiadomienie. Na dniu 4. Junii około 3. godziny po obiedzie żona moia Zofią Skąpska z domu Wolska odiechała odemnie z synem rok maiący z przedsięwzięciem ucieczki. Dopraszam się prześwietney publiczności, żeby od pomienioney żony moiey ani zabranych z sobą rzeczy ani też iey czego na kredyt dawano nic nie było, gdziekolwiekby się znaydować mogła.

Kasper v. Skąpski.

Uwiadomienie. Z wielkim nader żalem doczytuię się z numeru 56 tuteyszey gazety polskiey, iż mąż moy Kasper Skąpski niemaiąc naymnieyszego względu na ludzkość i obowiązki moralności, udał mnie złośliwie przed publicznością, iakobym od niego zbiegła, dopraszaiąc się, aby nikt odemnie rzeczy zabranych niekupował, ani mi na kredyt niczego niedawał. Oddaię to pod rozsądek publiczności, czyli takowy postępek przystoi mężowi względem żony, i sądzę bydź moią powinnością uwiadomić wzaiemnie publiczność, iż nie zbiegłam od męża mego, że mu żadnych rzeczy nie zabrałam, że wie bardzo dobrze, iż tu w Poznaniu mieszkam, dla tego, ponieważ rozpoczęłam przeciw niemu process seperacyiny, ktory mnie uwalnia od mieszkania z mężem. W Poznaniu dnia 15. Lipca roku 1800.

Zofia z Wolskich Skąpska.

Do sprzedania. Podaie się do wiadomości, iż w mieście JK. Mci Wieluniu, kamienica pod numerem 14 w rynku w nayweselszym mieyscu leżąca, maiąca długości 76 stop, szerokości 33 stopy, na dole sień sklepiona i 2 sklepy, 4 piwnice, kuchnia etc. na gurze izby, ale że przez ogień nadruynowana, teraz tylko tarcicami tym czasem pokryta, w tyle plac na podworze i na zabudowanie, długi 48 stop oraz plac pusty przy teyże kamienicy narożny, szeroki 26½ stop, długi 124 stop, do ulicy murem opasany, gdzie takąż można kamienicę wystawić, iest przez dobrowolną licitacyą do sprzedania determinowana. Właściciel teyże kamienicy z wiedzą magistratu termin do sprzedania wyznaczył na dzień 11. Sierpnia w roku 1800, na ktoren ochotę kupienia maiących zaprasza, a ktoby sobie życzył ią nabyć, to może i prędzey bez licitacyi zgodzić się.